

Zondag 13 augustus 2023

Eerste lezing 1 Koningen 19,9-13

Elia ging een grot binnen en overnachtte er. Toen kwam het woord van Jahwe tot hem: `Wat doet gij hier, Elia?' Hij antwoordde: `Ik heb vurig geijverd voor Jahwe, de God van de legerscharen. De Israëlieten hebben uw verbond met voeten getreden, uw altaren omvergehaald en uw profeten met het zwaard gedood; ik alleen ben overgebleven en nu staan ze ook mij naar het leven.' Maar Jahwe zei: 'Ga naar buiten en treed voor Jahwe op de berg.' Toen trok Jahwe voorbij. Voor Jahwe uit ging een zeer zware storm, die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde. Maar Jahwe was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was Jahwe niet. Op de aardbeving volgde vuur. Maar ook in het vuur was Jahwe niet. Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries. Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef staan aan de ingang van de grot.

Evangelie volgens Mattheus 14,22-33

Onmiddellijk hierop dwong Hij zijn leerlingen in de boot te gaan en alvast naar de overkant te varen, terwijl Hij het volk naar huis zou zenden. Toen Hij het volk had weggezonden, ging Hij de berg op om in afzondering te bidden. De avond viel en Hij was daar alleen. De boot was reeds vele stadiën uit de kust en werd geteisterd door de golven, want zij hadden tegenwind. In de vierde nachtwake kwam Hij te voet over het meer naar hen toe. Maar toen de leerlingen Hem zo over het meer zagen gaan, raakten zij van streek omdat zij een spook meenden te zien en zij begonnen van angst te schreeuwen. Maar Jezus zei onmiddellijk tot hen: "Weest gerust. Ik ben het. Vreest niet." "Heer", antwoordde Petrus, "als Gij het zijt, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen." Waarop Jezus sprak: "Kom!" Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was, werd hij bang; hij begon te zinken en schreeuwde: "Heer, red mij!" Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast, terwijl Hij tot hem zei: "Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?" Nadat zij in de boot gestapt waren, ging de wind liggen. De inzittenden wierpen zich voor Hem neer en zeiden: "Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God."

Overweging

Verleden week noemde Geert Bles in zijn preek het woord gelukzoekers – vluchtelingen die naar ons land komen om in onze vleespotten te graaien. Zo worden ze vaak gezien.

Gelukzoekers, dat waren ontdekkingsreizigers als Columbus en Vasco da Gama en conquistadores als Pizarro en Cortes, op zoek naar roem en goud. Bij ons zijn ze eeuwenlang als helden en grote mannen geëerd. Ondertussen is duidelijk wat ze, niets en niemand ontziend, voor verwoestingen en slachtingen hebben aangericht. Het beeld is gekanteld, zelfs 180 graden omgedraaid. Criminelen op oorlogspad waren het, en terroristen, zo hebben de inheemsen hen ervaren.

Zouden vluchtelingen in onze tijd dan gelukzoekers zijn? Moet niet ook dat beeld kantelen?

Elia weet: in de zware storm, in de aardbeving, in het vuur, daar is God niet te vinden. Als hij de zachte bries hoort suizen, gaat hij naar buiten want hij weet: daar komt God.

Petrus gaat twijfelen, wordt bang en gaat kopje onder. Maar hij heeft het wel gedurfd, durfal die hij was. Aan de zijlijn is het makkelijk praten en Petrus voor een overmoedig of bang iemand uit te maken. Maar hij ondervond in de golven aan den lijve dat God niet aanwezig is in zware storm en hevige wind. Hij heeft van het leven geleerd. En wie aan de zijlijn staat, wie niet durft, zal ook de reddende hand van Jezus niet voelen die Hij naar ons uitstrekt.

Zijn vluchtelingen gelukzoekers, avonturiers?

Er gaan zware stormen over de aarde, de wereld bevindt zich in zwaar weer. Letterlijk en figuurlijk. Het is begrijpelijk dat mensen bang worden, net als Petrus, zich zorgen maken. Want God is niet aanwezig in de stormen en bosbranden en aardbevingen die de aarde teisteren. Hoe moet dat met al die vluchtelingen, waarheen met hen? Kunnen die allemaal bij ons een thuis vinden? Zo voelen we ons zinken, en waar is Jezus die ons uit het water trekt?

Het is niet makkelijk je staande te houden in de storm. In het azc ken ik een vluchteling uit Yemen. Hij doet geen oog meer dicht. Zijn vrouw en drie zonen zitten in Istanbul. Hun Turkse verblijfsvergunning is afgelopen. Erdogan, u weet het misschien, heeft een nieuw beleid: alle vluchtelingen het land uit. Als het gezin van Mohammed wordt opgepakt, worden ze linea recta op het vliegtuig naar Yemen gezet, en daar verdwijnen de drie jongens meteen in het leger, met een waarschijnlijke dood als gevolg. Om het gezin naar Nederland te halen, zijn visa nodig, van de IND. En die werkt langzaam. Mohammed kan niet meer slapen. Elke avond gaat hij naar bed met de angst dat zijn gezin morgen wordt opgepakt.

Alex is een vluchteling uit Eritrea. Een keurige man, super beleefd. Wil graag werken. Maar dat mag niet, hier in Nederland. Zijn kleine gezinnetje

in Eritrea heeft niks te eten, hij maakt bijna zijn hele leefgeld over aan zijn vrouw daarginds, hij houdt nog geen twee tientjes per week over voor zichzelf. Maar de inflatie in Eritrea rijst de pan uit. Alex weet niet hoe het verder moet met zijn gezin. Ook Alex kan niet slapen.

Het zijn stormen waar mensen in staan. Maar deze week was ik in Den Haag bij een vluchtelingenfamilie, vier jonge mannen met een verblijfsvergunning die bij ons in de kerk Nederlands hebben geleerd en van de kerk geld hebben geleend voor een ticket om hun vrouwen hierheen te halen. Ik zag vier mannen en vier vrouwen, en drie baby's. Vier jonge gezinnen. Blijde mensen, trots en zielsgelukkig met hun kindje. Hier was de zachte bries waar God in wandelt. En ja, dankzij een lening van de kerk.

U weet, de kerk heeft financieel niet veel armslag meer. Wat zou het mooi zijn als de kerk Alex wat zou kunnen toestoppen zodat zijn gezin in Eritrea kan overleven en hij weer kan slapen. Het is geen druppel op de gloeiende plaat. Het is de redding van een mens. Een zachte bries waarin God verschijnt. Als u iets kunt missen, elk klein bedrag is welkom op de bankrekening van de parochie. U vindt die op de website of in het parochieblad – schrijf er bij: voor Alex.